

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.751 van 10 september 2001
in de zaak A. 89.076/XIV-3427.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slowaakse nationaliteit, op 20 januari 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 1999 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 1 oktober 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 29 november 1999;

Gelet op de beschikking van 2 maart 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 30 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VAN DEN BON die, loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur C. MISSEGHES, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij samen met twee minderjarige kinderen België binnenkomt op 28 augustus 1999 en zich vluchteling verklaart op 9 september 1999; dat op 1 oktober 1999 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 19 november 1999 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij in haar nota onder het kopje "Met betrekking tot de ontvankelijkheid" uiteenzet, eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat in deze stand van het geding dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden

besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

3.2. Overwegende dat, wat de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, de verzoekende partij enerzijds op een algemene en summiere wijze aanvoert dat ze, wegens haar Roma-origine, door de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten vreest voor haar leven of vrijheid bij haar terugkeer naar Slowakije, waarbij ze wijst op 'de ernstige en bedreigende situatie voor de Roma-bevolking in Slowakije'; dat zij deze algemene situatie niet betreft op haar eigen situatie; dat ze niet aantoonbaar met concrete gegevens die ze op zichzelf persoonlijk betreft, in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen voor haar een persoonlijk en moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou inhouden en in welke zin haar leven in gevaar is bij een eventuele terugkeer naar Slowakije; dat zij ter adstruering van haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel anderzijds aanvoert dat artikel 8 van het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome, op 4 november 1950, wordt geschonden door haar 'terugleiding' en die van haar kinderen, omdat de echtgenoot van de verzoekende partij de status van vluchteling heeft aangevraagd, er nog geen beslissing ter zake is genomen zodat 'minstens de beslissing aangaande de ontvankelijkheid van verzoeksters echtgenoot dient afgewacht te worden'; dat in de veronderstelling dat de schending van de aangehaalde verdragsbepaling een ernstig middel zou uitmaken in de zin van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zulks op zich niet ipso facto de dreiging van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoonbaar; dat de verzoekende partij in haar summiere uiteenzetting op generlei wijze met concrete gegevens aannemelijk maakt in welke zin artikel 8 van het genoemd verdrag tot bescherming van de rechten en de fundamentele vrijheden zou worden geschonden en in welke zin zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing deze beweerd schending als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou ondergaan of dreigen te ondergaan; dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien september tweeduizend en één, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.